

12. MÓDL SIĘ, PODEJMUJ POST, DAWAJ JAŁMUŻNĘ

Pierwszy etap parafialnej szkoły modlitwy obejmuje dwanaście spotkań i dzień skupienia. Przeżywamy dziś ostatnie spotkanie. Ukazuje ono wewnętrzny związek między modlitwą, postem i jałmużną. Pan Jezus w Kazaniu na Górze połączył te trzy formy aktywności człowieka. Jedna pomaga drugiej, a żadna bez dwóch pozostałych nie może się w pełni rozwinąć i osiągnąć dojrzałości. Dzisiejsze spotkanie jest również okazją do zaproszenia chętnych parafian na dzień skupienia, w którym powrócą wszystkie rozważane w minionym roku tematy.

Spotkanie parafialnej diakonii modlitwy

Modlitwa.

Odczytanie Ewangelii z niedzieli.

Wprowadzenie w temat (główne myśli homilii) i rozmowa pomagająca lepiej zrozumieć słowa Pana Jezusa o modlitwie.

Odczytanie wezwań modlitwy powszechnej (ewentualna aktualizacja niektórych wezwań) i wybór osób, które te wezwania odczytają na poszczególnych Mszach Świętych.

Odczytanie modlitw przeznaczonych na czas adoracji Najświętszego Sakramentu i wybór osób, które odczytają te teksty.

Modlitwa o łaskę owocnego przeżycia niedzieli, przede wszystkim o dar otwarcia serc uczestników Eucharystii na ewangeliczne orędzie o modlitwie. Zaleca się odmówienie dziesiątka różańca oraz dokonanie zawierzenia podejmowanej posługi Matce Najświętszej (modlitwa „Pod Twoją obronę” lub akt zawierzenia przygotowany przez kapłana).

Myśli do homilii

1. Światło słowa płynące z czytań mszalnych.

2. *Wprowadzenie.* To już dwunaste spotkanie w ramach Parafialnej Szkoły Modlitwy. Kończymy pierwszy etap tych spotkań. Rozważaliśmy w nich słowa Chrystusa na temat modlitwy, wypowiedziane podczas Kazania na Górze. Kto wprowadza w życie Jego wskazania, ten doświadcza wzrostu duchowego. Pod wpływem słów Jezusa zmienia się modlitwa człowieka. Staje się bardziej skupiona, głębiej przeżywana i bardziej wpływająca na życie. Dziś, w ostatnim spotkaniu tego cyklu, popatrzymy na wewnętrzny związek między modlitwą, postem i jałmużną. Pan Jezus w Kazaniu na Górze połączył te trzy sposoby działania, a mistrzowie modlitwy wyjaśniają, że modlitwa bez postu i jałmużny nie może się w pełni rozwinąć. Jest to więc również ważny element Jezusowej nauki o modlitwie.

3. *Módl się, podejmuj post, dawaj jałmużnę.* Słowa Pana Jezusa o jałmużnie, poście i modlitwie odczytujemy przede wszystkim w Środę Popielcową. Wprowadzają nas w przeżywanie Wielkiego Postu, ale w istocie dotyczą całego naszego życia. Pan Jezus połączył te trzy rodzaje działania, a przez to pokazał nam, abyś równorzędnie dbali o każde z nich.

W sposób wyjątkowo głęboki, a równocześnie prosty, opisał tę tajemnicę św. Piotr Chryzolog (LG t. II, s. 185-187). Rozważmy jego słowa: „Istnieją trzy rzeczy, bracia, na których stoi wiara, wspiera się pobożność i trwa cnota. Są to: modlitwa, post i uczynki miłosierdzia. To, o co kołata modlitwa, zjednywa post, a osiąga miłosierdzie. Modlitwa, uczynki miłosierdzia i post – te trzy rzeczy stanowią jedno i dają sobie wzajemnie życie. Duszą bowiem modlitwy jest post, a życiem postu miłosierdzie. Niech ich nikt nie rozłącza, gdyż nie znają podziału. Jeśli ktoś ma tylko jedno z nich lub nie posiada wszystkich razem, ten nic nie ma. Kto się więc modli, niech pości, a kto pości, niech spełnia uczynki miłosierdzia [...]. Modlitwa, uczynki miłosierdzia i post niech będą naszą jedyną obroną u Boga, jedynym wstawiennictwem, jedną trójpostaciową modlitwą”.

Czy w naszym życiu istnieje taka jedność między modlitwą, uczynkami miłosierdzia i postem? W pewien sposób istnieje, ale trzeba, aby każde z tych trzech działań się rozwijało. Kto się gorliwiej modli, ten chętniej spełnia uczynki miłosierdzia, a kto służy z miłością swojej rodzinie i z serca pomaga potrzebującym, ten dojrzewa do tego, aby z miłości bliźniego zrodziła się bardziej dojrzała miłość Boga i aby zaowocowała gorliwą modlitwą. Łączmy z modlitwą to, co czynimy dla ludzi przez pracę, składane

ofiary i usłużną pomoc. Nie zapominajmy, że pierwszym darem, jaki możemy innym dać, jest wyproszenie u Boga tego, co oni potrzebują. Jeśli nie spadnie z nieba deszcz błogosławieństwa Bożego, zasiane ziarno nie wyrośnie.

Nasza modlitwa staje się jeszcze bardziej dojrzała i głębsza, jeśli łączy się z postem rozumianym nie tylko jako odmówienie sobie mięsa w piątek, lecz jako zdolność do rezygnacji z czegoś dobrego w imię wyższych racji, przede wszystkim dla Boga. Prawdziwy post łączy się z pokutą za grzechy, a w ten sposób staje się modlitwą. Niektóre dary możemy otrzymać tylko wtedy, gdy łączymy modlitwę z postem. Apostołom, którzy nie mogli wyrzucić złego ducha z człowieka, Pan Jezus powiedział: „Ten rodzaj wyrzuca się tylko modlitwą i postem” (Mt 17,21).

Dla człowieka, który autentycznie stara się naśladować Pana Jezusa w Jego postępowaniu, nie trudno zrozumieć, że trzeba łączyć modlitwę z uczynkami miłosierdzia i postem. Niech więc nasza modlitwa rozwija się według wskazań, danych przez Jezusa, a wraz z nią niech dojrzewa nasza gorliwość w służeniu braciom i niech umacnia się nasza umiejętność podejmowania postu.

4. *Przykład.* Wiele osób chcąc odnowić i pogłębić swoją modlitwę wyjeżdża na rekolekcje. Czasem są to ćwiczenia kilkudniowe, innym razem tygodniowe lub nawet dłuższe. Niektórzy odchodzą na pustelnię na cały rok, aby w ciszy, skupieniu, umartwieniu i modlitwie, oderwać się od wszystkiego, co utrudnia zjednoczenie z Bogiem i całym sercem przyłączyć do Boga. Wszyscy znajdujemy inspirację w przykładzie Pana Jezusa, który odszedł na pustynię na czterdzieści dni.

W następnym spotkaniu przeżyjemy podsumowanie pierwszego roku Parafialnej Szkoły Modlitwy. (Zainteresowanych zapraszamy do udziału w dniu skupienia, w czasie którego, oprócz Eucharystii, będzie dłuższa adoracja Najświętszego Sakramentu, konferencja na temat skupienia na modlitwie, a także możliwość spotkania w grupie i wysłuchania świadectw).

5. *Zaproszenie do adoracji.* W czasie adoracji po Mszy Świętej, będziemy dziękować Panu Jezusowi za dar przeżytych spotkań na temat modlitwy oraz prosić Go, aby nasza modlitwa coraz bardziej się rozwijała.

Modlitwa powszechna

Bóg jak najlepszy Ojciec słucha wołania swoich dzieci. Z wiarą przedstawmy Mu nasze prośby.

1. Módlmy się za Ojca Świętego i wszystkich pasterzy Kościoła, aby budzili w sercach wierzących pragnienie modlitwy i troszczyli się o jej rozwój.

2. Módlmy się sprawujących władzę w państwie i we wspólnotach lokalnych, aby pracowali uczciwie i otrzymane od Boga talenty wykorzystywali dla dobra ludzi.

3. Módlmy się za chorych, samotnych i smutnych, aby modlitwa i pomoc braci były ich siłą w trudnym doświadczeniu.

4. Módlmy się za tych, którzy zaniedbują modlitwę poranną i wieczorną, aby odkryli znaczenie rozpoczynania i kończenia dnia z Bogiem.

5. Módlmy się za naszych zmarłych (szczególnie N.), aby uwolnieni ze swoich słabości weszli do krainy szczęścia wiecznego.

6. Módlmy się za nas tu zgromadzonych, abyśmy otwarli serca na Jezusową naukę o modlitwie i radowali się każdym spotkaniem z Bogiem.

Ojciec najlepszy, przyjmij nasze prośby i spraw, abyśmy ubogaceni Twoimi darami, zawsze trwali przy Tobie. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Śpiew na wystawienie Najświętszego Sakramentu.

P: Panie Jezu, Ty jesteś Słowem, które przyjęło ludzkie ciało i zamieszkało pośród nas. Ty jesteś Chlebem, który karmi pielgrzymów tej ziemi, aby doszli do domu Ojca. Ty jesteś Kapłanem, który uobecnia dla nas Najświętszą Ofiarę i daje nam udział w swoim zmartwychwstaniu. W jedności z całym Kościołem przeżywaliśmy te zbawcze wydarzenia w Eucharystii. Wdzięcznym sercem śpiewamy Ci więc pieśń uwielbienia.

Śpiew: „Wielbić Pana chcę” lub inny.

L1: Panie Jezu, nasz Mistrzu i Nauczycielu, uczysz nas, że wraz z rozwojem modlitwy powinna się w naszym życiu rozwijać także gotowość pełnienia uczynków miłosierdzia i podejmowania postu. To są trzy wielkie dary Twego boskiego Serca i trzy ważne postawy, od których zależy głębia naszego życia duchowego. Przepraszamy Cię, jeśli nasza modlitwa jest zbyt powierzchowna, naszych uczynków miłosierdzia jest zbyt mało, a nasz post jest tylko symboliczny. Przemień nasze serca i dodaj nam sił, abyśmy byli ludźmi modlitwy, gotowymi pomagać potrzebującym i zdolnymi rezygnować z wielu rzeczy ze względu na Ciebie i na naszych braci.

L2: Dziękujemy Ci, Panie Jezu, że uczysz nas modlitwy. Tłumaczysz nam jej znaczenie, dajesz przykład swoim życiem i wspierasz każdego dnia, abyśmy jej nie zaniechali. Dziękujemy Ci, że uczysz nas chętnego niesienia pomocy potrzebującym. Ty niosłeś pomoc chorym, niewidomym, słabym, samotnym, smutnym, a z krzyża przebaczyłeś grzesznikom. Dziękujemy Ci, że uczysz nas postu. Przebywałeś czterdzieści dni na pustyni poszcząc i modląc się. Zachowywałeś posty, które były przepisane w narodzie wybranym. Wpatrując się w Ciebie pragniemy Cię naśladować. Prosimy w cichej modlitwie o łaskę głębokiej modlitwy, gorliwego pełnienia uczynków miłosierdzia i chętnego podejmowania postu.

Modlitwa w ciszy (przynajmniej 2-3 min.).

P: Panie nasz i Zbawicielu, przemawiając do słuchaczy w Kazaniu na Górze, wyjaśniałeś najważniejsze zasady, którymi powinni kierować się wierzący w Ciebie. Najpierw ukazałeś drogę błogosławieństw, potem wyjaśniałeś, jak powinniśmy rozumieć przykazania, a w centrum tego pouczenia umieściłeś wezwanie do jałmużny, modlitwy i postu. Ci, którzy podejmują te działania, potrafią kochać Boga, służyć bliźniemu i opanowywać własne słabości. Dziękujemy Ci, Panie Jezu, za twoje słowo i prosimy, abyśmy potrafili wprowadzać je w życie. Pobłogosław nas, Panie.

Śpiew: „Przed tak wielkim” i błogosławieństwo.